

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.**
zastoupena JUDr. Janem Walterem, advokátem
se sídlem Volyňských Čechů 837, Žatec

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti

t a k t o :

- I. Ministryně pro místní je povinna rozhodnout o rozkladu žalobkyně, podaném dne 20. 2. 2019 proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 19. 2. 2019 č. j. 5658/2019, ve lhůtě patnácti pracovních dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 17.400 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Jana Waltera, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žaloba

1. Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhala ochrany proti nečinnosti ministryně pro místní rozvoj, v níž uvedla, že požádala žalovaný správní orgán dne 28. 1. 2009 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon „zákon č. 106/1999 Sb.“). O této žádosti bylo žalovaným správním orgánem rozhodnuto dne 19. 2. 2019 pod č. j. 5658/2019, kterým byla žádost o poskytnutí informace odmítnuta. Dne 20. 2. 2019 napadla žalobkyně uvedené rozhodnutí rozkladem, o tomto rozkladu nebylo dosud rozhodnuto, ačkoli dle názoru žalobkyně lhůta pro rozhodnutí o rozkladu uplynula v daném případě dne 13. 3. 2019. Dne 15. 3. 2019 požádala žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti, přesto však o rozkladu rozhodnuto nebylo.

Vyjádření žalovaného

2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žádost o informace se v této věci týkala vyřizování stížností podle § 175 odst. 1 správního řádu na postup Krajského úřadu při vyřizování podnětu ze dne 21. 10. 2017. Požadovala tedy informace, které se týkají stížnosti, kterou učinil její právní zástupce. K vyřizování stížností podle § 175 správního řádu není žalovaný příslušný. Jednání žalobkyně považuje za zneužití práva na informace, když poukázal na obsah žádostí o poskytnutí informací, kterých eviduje velké množství a které se týkají žádostí, podnětů, opravných prostředků podaných u stavebního úřadu či jiného správního orgánu buď právním zástupcem, nebo členem rodiny. Žalovaný vede se žalobkyní, respektive dalšími členy její rodiny několik soudních sporů, jejich podstata je vždy taková, že některý z členů rodiny žalobkyně podal u stavebního úřadu či nadřízeného orgánu nějaké podání a následně jiný člen rodiny podá žádost podle zákona číslo 106/1999 Sb., o informaci ve vztahu k vyřízení těchto žádostí. S ohledem na tyto skutečnosti žalovaný navrhl, aby žalobkyni nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

Replika žalobkyně

3. K vyjádření žalovaného podala žalobkyně prostřednictvím svého zástupce repliku, v níž poukázala na to, že soudní ochrany se domáhá před nečinností při vyřizování rozkladu, který byl podán proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu s tím, že žádost se týkala vyřizování stížností podle § 175 odst. 1 správního řádu vztahujících se ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu. Poukázala na to, že ani zástupce žalobkyně nemá žádostí požadované informace, navíc to nezabavuje povinný subjekt od povinnosti žádostí o informace se meritorně zabývat. Dále poukázal na vyřízení obdobné žádosti krajským úřadem. K opakovaným podáním uvedla, že ze samotné četnosti není možno dovozovat zneužití práva, značný počet případů na urgence, když

podání nejsou vyřizována včas. Žalobkyně setrvala na podané žalobě, neboť o rozkladu nebylo dosud rozhodnuto.

Jednání u soudu

4. Při jednání u Městského soudu v Praze setrvali účastníci na svých stanoviscích, zástupce žalobkyně odkázal na podanou žalobu a repliku s tím, že trvá na provedení důkazů listinami, které přiložil k replice. Navrhl, aby soud žalobě vyhověl a žalobkyni přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Zástupkyně žalovaného odkázala na písemné vyjádření v žalobě, zdůraznila četnost podání, navrhla zamítnutí podané žaloby.
5. K požadavku zástupce žalobkyně byly konstatovány listiny, které byly přiloženy k replice, a to „odeslaná zpráva – detail zprávy“ s adresátem žalovaného správního orgánu ve věci žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ve věcech stížnosti z 27. 11. 2017, dodáno dne 30. 1. 2018. Dále byla konstatovaná „odeslaná zpráva“ ze dne 27. 11. 2017, adresát Ústecký kraj s předmětem: Stížnost na Krajský úřad Ústeckého kraje ve věci podnětu přijetí opatření proti nečinnosti 21. 10. 2017, doručeno 27. 11. 2017. Přílohu dále tvoří „dodejka“ k předcházející odeslané zprávě. Dále tvoří přílohu žádost o přijetí opatření proti nečinnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ve věci stížnosti ze dne 27. 11. 2017, adresována žalovanému správnímu orgánu z 30. 1. 2018 a sdělení Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 27. 3. 2019 sp. zn. KUUK/15435/2019/UPS – Sdělení k žádosti o poskytnutí informace.

Obsah spisu

6. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žádostí ze dne 28. 1. 2019 požádala žalobkyně s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb. o informaci, zda Ministerstvo pro místní rozvoj vyřizovalo stížnost podle § 175 odst. 1 správního řádu na postup Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ve věci podnětu z 21. 10. 2017 k přijetí opatření proti nečinnosti Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu ve věci stíhání správního deliktu spáchaného v souvislosti se stavební úpravou – výměnou vrat v objektu bez čp na parc. č. st. x v k. ú. x, žádala o sdělení čísla jednacího či spisové značky, uvedení úředních osob, sdělení data doručení stížnosti a způsobu vyřízení, včetně poskytnutí písemnosti, kterou byl stěžovatel vyrozuměn o vyřízení stížnosti. V příloze této žádosti byl přiložen podnět ze dne 21. 10. 2017, adresovaný Krajskému úřadu Ústeckého kraje.
7. Výzvou ze dne 1. 2. 2019 byla žalobkyně vyzvána k upřesnění žádosti. Na tuto výzvu reagovala žalobkyně podáním ze dne 4. 2. 2019, ve kterém uvedla, že požaduje informace o všech stížnostech podle § 175 odst. 1 správního řádu na postup Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ve věci k žádosti přiloženému podnětu.
8. Sdělením ze dne 19. 2. 2019 č. j. 5658/2019 sdělil žalovaný správní orgán, že neeviduje žádné požadované písemnosti, proto rozhodlo o odmítnutí žádosti o informace podle zákona 106/1999 Sb. Téhož dne, dne 19. 2. 2019 pod č. j. 5658/2019, bylo žalovaným vydáno rozhodnutí, kterým bylo poskytnutí informace podle § 15 odst. 1 zákona č.

106/1999 Sb., odmítnuto. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 20. 2. 2019 rozklad.

9. Dne 15. 3. 2019 podala žalobkyně žádost o přijetí opatření proti nečinnosti ve věci rozhodování o rozkladu proti rozhodnutí ze dne 19. 2. 2019 č. j. 5658/2019 a podání ze dne 16. 4. 2019 odkazující na žádost ze dne 15. 3. 2019 s připomenutím nevyřízení v této žádosti.
10. Ze spisu vyplývá, že o rozkladu, který žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného ze 19. 2. 2019 pod č. j. 5658/2019, nebylo ministrem (ministrýní) rozhodnuto.

Posouzení žaloby

11. Jak již bylo uvedeno, žalobkyně podala žalobu na ochranu proti nečinnosti, kterou spatřuje v tom, že ministryně pro místní rozvoj nerozhodla o rozkladu, který žalobkyně podala dne 20. 2. 2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2019 č. j. 5658/2019 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb.
12. Postup soudu při rozhodování o žalobách na ochranu proti nečinnosti je upraven zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
13. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčit ji. Podle § 81 s. ř. s. rozhoduje soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Není-li žaloba důvodná, soud žalobu zamítne.
14. Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2019 č. j. 5658/2019 dne 20. 2. 2019 rozklad, o kterém nebylo Ministrýní pro místní rozvoj dosud rozhodnuto. Není pochyb o tom, že rozhodnutí o rozkladu je v této věci rozhodnutím ve věci samé, soudce se proto zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro to, aby soud uložil povinnost rozhodnutí o podaném rozkladu vydat.
15. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2019 č. j. 5658/2019 je rozhodnutím, které bylo vydáno podle zákona 106/1999 Sb. Uvedený zákon upravuje postup povinného subjektu i nadřízeného orgánu v případě, kdy je podáno odvolání. Ustanovení § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., upravuje i lhůtu pro vydání rozhodnutí o rozkladu, když podle věty druhé tohoto právního ustanovení lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je patnáct pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu.
16. V daném případě byl rozklad podán proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj, byl podán k tomuto ministerstvu. Lhůtu pro rozhodnutí o rozkladu je nutno počítat ode dne doručení rozkladu (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003 č. j. 7A 76/2002-47, dostupný na www.nssoud.cz), a to i v situaci, kdy soud v této věci řeší otázku nečinnosti a nikoli otázku, zda žalovaný má skutečně v této věci postavení povinného subjektu v tom smyslu, že byl povinen informaci poskytnout. Věcné posouzení

rozhodnutí soud může učinit pouze v případě žalob proti rozhodnutí správního orgánu v řízení, které je upraveno v ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního.

17. Soud tedy vycházel z toho, že rozklad byl žalovanému správnímu orgánu doručen dne 20. 2. 2019, následující den počala běžet zákonem stanovená lhůta patnácti pracovních dnů. Tato zákonem stanovená lhůta marně uplynula, rozhodnutí o rozkladu nebylo příslušným správním orgánem – Ministryní pro místní rozvoj – vydáno. Samotné množství žádostí, podaných u žalovaného, nelze považovat za důvod pro nevydání rozhodnutí o rozkladu. Ze spisu nevyplývají žádné konkrétní okolnosti, které by rozhodnutí bránily.
18. Z výše uvedených důvodů soud shledal žalobu důvodnou, proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil Ministryni pro místní rozvoj vydat rozhodnutí a to ve lhůtě, která koresponduje lhůtě uvedené v ustanovení § 16 odst. 3 zákona číslo 106/1999 Sb.
19. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady řízení představují soudní poplatek ve výši 2. 000 Kč zaplacený z podané žaloby, odměnu za zastupování za čtyři úkony právní služby po 3. 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání repliky, účast u jednání u soudu), čtyřikrát režijní paušál po 300 Kč. Odměna za zastupování celkem 13. 600 Kč. Dále náklady řízení představují náhradu cestovních výdajů za cestu osobním automobilem ze sídla zástupce žalobkyně k jednání u soudu ve výši 1.132 Kč, náhradu za promeškaný čas za 6 půlhodin ve výši 600 Kč a částka 74 Kč náhrada parkovného za parkování před budovou soudu. Celkem náklady řízení představují částku 17. 406 Kč.
20. Pro úplnost se uvádí, že důkazy, které byly provedeny při jednání u soudu, tvořící přílohu repliky žalobkyně, soud blíže nehodnotil, protože s předmětem věci nesouvisí. Jak již bylo uvedeno, předmětem řízení je nečinnost správního orgánu při vydávání rozhodnutí o rozkladu. V rámci tohoto řízení soud posuzuje pouze otázku, zda žalovaný správní orgán je povinen vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, jiné otázky než tvrzenou nečinnost soud neposuzuje. Soudu tedy v daném případě nepřísluší posuzovat otázku, zda žalované ministerstvo bylo či nebylo povinno žalobkyni požadovanou informaci podat či nikoli. Nezabýval se ani otázkou správnosti či nesprávnosti postupu Krajského úřadu Ústeckého kraje ani tvrzenou nečinností tohoto krajského úřadu, neboť v této věci krajský úřad nebyl v postavení žalovaného správního orgánu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. října 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu